

درگذرا بری زمان

نویسنده: سلیمان یددی

www.ketab.ir

سرشناسه	سیدی، سلیمان، ۱۳۳۰ -
عنوان و نام پدیدآور	در گذر ابری زمان / نویسنده سلیمان سیدی.
مشخصات نشر	کرج: انتشارات مهاتما گاندی، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۱۵۴ ص.؛ مصور، جدول، نمودار.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۹۸۷۷-۵۴-۶
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
موضوع	ایران -- اوضاع اجتماعی -- قرن ۱۴
موضوع	Iran -- Social conditions -- ۲۰th century
موضوع	روئای جمهور -- ایران -- انتخابات -- ۱۳۹۶ -- جنبه‌های جامعه‌شناختی
موضوع	-- Sociological aspects -- ۲۰۱۷ -- Election -- IranPresidenten
رده بندی کنگره	۱۳۹۶ ۴۵۹۴ / ۱۵۸ DSR
رده بندی دیویی	۰۸۴ / ۵۵
شماره کتابشناسی ملی	۸۰۵۷۰۱۶

دوست عزیز، هر گونه کسب درآمد از دسترنج دیگران، تکثیر، پخش، اجاره، از ناشر و فروش آن، کاری نادرست و نامشروع است، موجب رواج بی‌اعتمادی و بروز پیامدهای ناگوار در زندگی محیط ناسالم برای خود و فرزندانمان می‌گردد.

پست الکترونیک chapegarzi@gmail.com

در گذر ابری زمان

نویسنده: سلیمان سیدی / ناشر: مهاتما گاندی

نوبت چاپ: ۱۳۹۶ / شمارگان ۱۰۰۰

تعداد صفحات: ۱۵۴ صفحه / قیمت: ۲۵۰۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۸۷۷-۵۴-۶

مرکز چاپ و نشر: کرج، گوهردشت خیابان قائم - چهار راه زبیدی جنوبی - نیلوفر ۸ چاپ گاندی

تلفن: ۰۹۱۲۲۰۸۴۷۰۰ - ۰۹۲۱۲۰۸۴۶۰۰ - ۰۹۲۱۲۰۸۴۵۰۰

www.gandhi
امارات مهاتما گاندی

مقدمه

سخنی با خواننده‌ی گرامی

آغازی دوباره «در گذر ابری زمان»، که حوادث چون تصاویری در آئینه، سایه‌وار و شتابان می‌روند تا به ابدیت خاموش بپیوندد کار آسانی نیست. در جهانی که چون کهنه‌کتابی از دل و آتش نشانی نیست و زمان هم چنان صفحات روزگار را نه به اراده‌ی ما، و نه، به کم‌ما، به تاخت در می‌نوردد، وقت استارت تغییرات بنیادی در جای جای جهان برای شکرایی و مساوات و برابری است. اما متأسفانه در گستره‌ی جغرافیای انسانی زیر گنبد نیلی آسمان، سفتی از تاریخ هر روز با بی‌عدالتی و جنگ و خشونتِ فرقه‌گرایی، در برابر وجدان‌های خفته در سیاهی، ورق می‌خورد سرنوشت‌ها مبهم و ناروشن است دیگر کمتر می‌توان عدل زد و پیش‌بینی کرد که چه می‌شود؟ گویی نظم و ثبات و قواعد اجتماعی و اخلاقی در لایه‌ی سطور کتاب‌های تاریخ منجمد شده‌اند و دیگر کاربردی ندارند.

سازمان حقوق بشر داریم اما انسان‌ها به ناحق محکوم‌اند و وکیل مدافعی ندارند حاکمان قدرت و سرمایه، سکن کشتی جهان را به دست گرفته، تا بادی موافق یا ناموافق بوزد و در هر صورت، اوضاع را به کامشان بگرداند و هر جا که منافعشان ایجاب

می‌کند توفان سیاسی و بحران اقتصادی به پا می‌کنند و سپس دایه‌ی مهربانتر از مادر ملت‌های تحت ستم می‌شوند.

شاید بهتر است با خود رو راست باشیم و گاهی پنجره‌هایی را که دوست نداریم بگشاییم، با شجاعت دل به دریا بزنیم و باز کنیم پنجره‌هایی را که از ترس به روی خود بسته‌ایم تا واقعیت‌هایی را که در پس پرده‌های گذر ابری زمان، با هزاران مکر و نیرنگ بی‌رنگ کرده‌اند و یا رنگ نوع‌دوستی را جلای آن کرده‌اند، ببینیم که نه راه روشن است و نه بیراه است، همه چیز روشن تاریک است. شاید این تحلیل و تصویری است که من دارم اما اگر غیر از این بود جهان و جهانیان را تقدیری دیگر بود و فقر اقتصادی و فرهنگی و هزاران درد و معضل اجتماعی دیگر گریبان بیش از نیمی از مردم جهان را نمی‌گرفت و کودکان گرسنه در دامن مادران جان نمی‌دادند ادعا و سخن بی‌هزینه بسیار است و میدان چنان بسیار بیشتر... کاش بشود گوشه‌ای از بُرَقِ مرصع مدعیان آزادی و حقوق بشر برداشت که گاه به گاهی قد علم می‌کنند و برای ژست انسان دوستی در حدّ حرف و شعار شاه‌هایی از این رنج‌ها را به فراخور اوضاع سیاسی و اجتماعی در جهت رسیدن به اهداف و مقاصد خود عنوان می‌کنند تا آوازه و نامی از خود آواز دهند اما در عمل، تا به حال ندیده‌ایم به صورت جدّی، کسی تیشه به ریشه‌ی رنج و مشکلی زده باشد و هر روزه شاهدیم بر قافله‌ی بی‌سالار مصائب انسانی و فقر و گرسنگی و آوارگی و درماندگی در ابعاد وسیع در سراسر دنیا افزوده می‌شود. و روشنفکران و سیاستمداران و

حاکمان و اصلاحگران هرگز توانسته‌اند کشتی جهان را چون نوح به ساحل امنی برسانند و دردِ درمان‌پذیر فقر را با صلح و امنیت مداوا کنند.

به امید روزی که سفیرِ سیمِرغِ سفیدِ صلح، بال‌هایِ آزادش را در آسمانِ آبیِ انسانیت بگشاید و نان و آب و آزادی برکتِ سفره‌ی هر انسانی در هرجای دنیا با هر رنگ و نژاد و آیینی باشد.

به قه! حافظ شیرازی شیرین سخن:

یکی از عقل می‌لافد، یکی طامات می‌یافتد

با! کاین داوری‌ها را به پیش داور اندازیم!

سلیمان سیدی